MS 10134

דרשות לפרשיות מספרי ויקרא־במדבר
ופירוש פרקי אבות.

Hannover, Shemu'el Zanvil.

[18--]

System no. 0089962

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

HEBREW BOOKS ONLINE
www.hebrewbooks.org
עברית ברשת

ומכיוון שהיה הפסח קרוב לבוא ולא היה להם זמן לעשות עוד כלים חדשים
ולטבול אותם, לכן נתנו להם את הכלים שלהם עצמם, כדי שיוכלו לעשות
בהם את הפסח. ומכיוון שהכלים היו שייכים לישראל, לכן הם נשארו
בבתיהם של ישראל גם אחרי שיצאו ממצרים. ולכן נאמר: "וְנָתְנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת תִּפְאֶרֶת מִצְרַיִם", כלומר שהכלים נשארו בבתיהם של
ישראל. ולכן נאמר: "וְנָתְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת תִּפְאֶרֶת מִצְרַיִם",
כלומר שהכלים נשארו בבתיהם של ישראל

[illegible] # [illegible]

ואולי אפשר שאין כאן תגידו, וקלוטהאי אינש שיהיה הוון אצלו
ועבטע אזה שאין כאן תגידו, וקלוטהאי אינש הוון אצלו
אילו תגידו הוא אפיקורס ושוטה ואין ראוי לדבריו, ואני אפשר שאין
הדבר כן אלא תחת הדמיון, כי אנשי ומעשיהם אין לקחת ראיה
מהם לדבר אחר אלא תחת הדמיון ואל תתבונן בענינים אחרים
ואל תתבונן בהם כי אפשר תועלת ענינים אחרים ואל תתבונן בהם
ואל תתבונן בהם כי אפשר תועלת ענינים אחרים ואל תתבונן בהם

#

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני ה': וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרבו ורחצו את הקרב ואת הכרעים ויקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח לה': ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ואת נתחיו את ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על עציהם אשר על האש אשר על המזבח: וקרב ורחץ את הכל והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח לה': ואם מן העוף עולה קרבנו לה' ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו: והקריב אתו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ונתק את מוראתו והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחוח לה': ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח לה': והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה': כל מנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה': קרבן ראשית תקריבו אתם לה' והם לא יעלו על המזבח לריח ניחוח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת בכורים לה' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה':

וכל מנחה אשר תאפה תנור סלת חלת מצות בשמן ורקיקי מצות במשחים בשמן: ואם מנחה על המרחשת קרבנך סלת בשמן תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: ואם מנחת מרקחת קרבנך סלת בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה אלה לה' והקריב אל הכהן והגיש אתה אל המזבח: והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח לה': והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה': כל מנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה': קרבן ראשית תקריבו אתם לה' והם לא יעלו על המזבח לריח ניחוח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת בכורים לה' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה':

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה': וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה לה' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחוח לה': ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לה' זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני ה': וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב ממנו קרבנו אשה לה' את חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לה':

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני ה': וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב ממנו קרבנו אשה לה' את חלבו המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לה':

כל חלב לה' חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו: ונפש כי תאכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' וכרתה הנפש האכלת מעמיה: ודם כל לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לה' לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה' וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה': ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני ה' את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן על קרנות המזבח קטרת סמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לה':

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו מאחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשמו: או הודעת אליו חטאתו אשר חטא עליה והקריב הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה' ושחט את הפר לפני ה': והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה שבע פעמים לפני ה' את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לזה ועשה עליהם הכהן וכפר עליהם ונסלח להם: הוא חטאתו הביא ופר החטאת ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: ואם נשיא חטא ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודעת אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העולה לפני ה' חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה בעשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשם: או הודעת אליו חטאתו אשר חטא בה והביא קרבנו שעירת עזים נקבה תמימה על חטאתו אשר חטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העולה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו לה' על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו דיה לשה וקרבנו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה לה' אחד לחטאת ואחד לעולה: והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר המזבח ונמצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עולה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי ה' חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת הכהן:

וידבר ה' אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל ושגגה בקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא: את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם לה':

וידבר ה' אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה אדם לחטא בהן: והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני ה' ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:

וידבר ה' אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: והלבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחוחו אזכרתה לה': והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי ה' כל אשר יגע בהם יקדש: וידבר ה' אל משה לאמר: זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אתו עשרית האיפה סלת מנחה תמיד מחציה בבקר ומחציה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביא מפתים תעשה מנחת פתים ריח ניחוח לה': והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם לה' כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני ה' קדש קדשים הוא: החטאת אשר תאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס במקום קדש תכבס: וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:

וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: וכל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה אשה לה' אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את עולת איש עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה תנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו:

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה': על תודה יקריב על זבח התודה חלת מצות בלולה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ורבוכת סלת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: ומכל הקרבן יקריב תרומה אחת לכל שתי ידו לכהן המזה את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: לא יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר לה' ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב מבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' וכרתה הנפש האכלת מעמיה: ודם כל לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לה' לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה' וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה': ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני ה' את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן על קרנות המזבח קטרת סמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לה':

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו מאחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשמו: או הודעת אליו חטאתו אשר חטא עליה והקריב הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה' ושחט את הפר לפני ה': והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה שבע פעמים לפני ה' את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לזה ועשה עליהם הכהן וכפר עליהם ונסלח להם: הוא חטאתו הביא ופר החטאת ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: ואם נשיא חטא ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודעת אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העולה לפני ה' חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה בעשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשם: או הודעת אליו חטאתו אשר חטא בה והביא קרבנו שעירת עזים נקבה תמימה על חטאתו אשר חטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העולה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו לה' על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו דיה לשה וקרבנו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה לה' אחד לחטאת ואחד לעולה: והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר המזבח ונמצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עולה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי ה' חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת הכהן:

וידבר ה' אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל ושגגה בקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא: את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם לה':

וידבר ה' אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה אדם לחטא בהן: והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני ה' ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:

וידבר ה' אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: והלבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחוחו אזכרתה לה': והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי ה' כל אשר יגע בהם יקדש: וידבר ה' אל משה לאמר: זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אתו עשרית האיפה סלת מנחה תמיד מחציה בבקר ומחציה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביא מפתים תעשה מנחת פתים ריח ניחוח לה': והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם לה' כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני ה' קדש קדשים הוא: החטאת אשר תאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס במקום קדש תכבס: וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:

וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: וכל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה אשה לה' אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את עולת איש עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה תנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו:

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה': על תודה יקריב על זבח התודה חלת מצות בלולה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ורבוכת סלת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: ומכל הקרבן יקריב תרומה אחת לכל שתי ידו לכהן המזה את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: לא יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר לה' ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

דרוש לשבת הגדול ולסדר צו : ה' ניסן תרפ"ט

ומה שכתב הרמב"ם ז"ל שכל מי שיש בו דעה
ומחשבה יודע שיש אלוה וכו' ואין צריך לומר
שיודע שהוא חי וכו' ואין צריך לומר שיודע
שהוא יחיד וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
מצוי וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
מלך וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
עליון וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
נבדל וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
אמת וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
אחד וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
אחד וכו' ואין צריך לומר שיודע שהוא
אחד

ולא ידעתי מקומן ואם ישמעני שלי כותבו ויתבהו כי כיון שיודע
ויסרו בתרך והמעיין והבוחן יראה כמה מקומות נמצאו בספרי
שיבוא בידיו הספרים הנזכרים ויתקן כמו שתבין ותקח מוסר
עכ"ל הרמ"ק ז"ל הנה מדבריו אלו למדנו שנתקנו ספרים
שלו. ועוד כי ראיתי בכתבי יד מחיבורים טוב ומשובח בנשמה
שנשתבשו וכתבו אחרים מדעתם ולא ידעו מה שכתבו ראשונים
וכתבו אחרים שנראים אל הדעת יותר ממה שכתבו הראשונים
ולזה יתלקח בזולי

ખેડૂતોને ઉત્પાદન ખર્ચ ઉપર ૫૦ ટકા નફો મળે તેવા ટેકાના ભાવ જાહેર કરવા ખેડૂતોની માંગ

ישראל אחרי

ורבי יוסי אומר אף הוא כן היה אומר אלא שהיה מפרש שבכל מקום שהיה אומר
ואין לו אלא אחד היה מביא אחד ואם היו לו שנים היה מביא שנים ואם היו לו
שלשה היה מביא שלשה ואם היו לו מאה היה מביא מאה שכל הקרבנות באין
בנדבה חוץ מפסח ואשם ודבר הבא מכלל דבר אמרו ומה פסח ואשם שהן
באין חובה לא נאמר בהן אלא אחד אחד אלו שהן באין נדבה אינו דין שלא
נאמר בהן אלא אחד אחד אמר רבי יוסי אם כן למה נאמר שנים שלשה
מאה אלא שנים שלשה מאה שנאמרו בפסח ואשם מלמדין שכל הקרבנות
כולן כשהן באין נדבה אם היו שנים שנים שלשה שלשה מאה מאה הרי
זה מביא כמנין שאמרו ואם היו לו מאתים מביא מאתים ואם היו לו
אלפים מביא אלפים ואם היו לו רבבות מביא רבבות ואם היו לו
מיליונין מביא מיליונין ואם היו לו חובות ונדבות מביא חובות
ונדבות ואם היו לו חובות ונדבות ואין יודע אי זה מהן חובה
ואי זה מהן נדבה מביא שנים שנים אחד לחובה ואחד לנדבה
ואם היו לו שנים שנים ואין יודע אי זה מהן חובה ואי זה מהן
נדבה מביא שלשה שלשה שנים לחובה ואחד לנדבה ואם היו לו
שלשה שלשה ואין יודע אי זה מהן חובה ואי זה מהן נדבה
מביא ארבעה ארבעה שלשה לחובה ואחד לנדבה ואם היו לו
מאה מאה ואין יודע אי זה מהן חובה ואי זה מהן נדבה מביא
מאתים מאתים מאה לחובה ומאה לנדבה ואם היו לו מאתים
מאתים ואין יודע אי זה מהן חובה ואי זה מהן נדבה מביא
שלש מאות שלש מאות מאתים לחובה ומאה לנדבה ואם היו
לו אלפים אלפים ואין יודע אי זה מהן חובה ואי זה מהן
נדבה מביא שלשת אלפים שלשת אלפים שני אלפים לחובה
ואלף לנדבה ואם היו לו רבבות רבבות ואין יודע אי זה
מהן חובה ואי זה מהן נדבה מביא שלש רבבות שלש רבבות
שתי רבבות לחובה ורבבה לנדבה ואם היו לו מיליונין
מיליונין ואין יודע אי זה מהן חובה ואי זה מהן נדבה
מביא שלשת מיליונין שלשת מיליונין שני מיליונין לחובה
ומיליון לנדבה ואם היו לו חובות ונדבות ואין יודע אי זה
מהן חובה ואי זה מהן נדבה מביא שנים שנים אחד לחובה
ואחד לנדבה ואם היו לו שנים שנים ואין יודע אי זה מהן
חובה ואי זה מהן נדבה מביא שלשה שלשה שנים לחובה
ואחד לנדבה ואם היו לו שלשה שלשה ואין יודע אי זה
מהן חובה ואי זה מהן נדבה מביא ארבעה ארבעה שלשה
לחובה ואחד לנדבה ואם היו לו מאה מאה ואין יודע אי
זה מהן חובה ואי זה מהן נדבה מביא מאתים מאתים מאה
לחובה ומאה לנדבה ואם היו לו מאתים מאתים ואין יודע
אי זה מהן חובה ואי זה מהן נדבה מביא שלש מאות שלש
מאות מאתים לחובה ומאה לנדבה ואם היו לו אלפים
אלפים ואין יודע אי זה מהן חובה ואי זה מהן נדבה

א דפסח

דרוש לשביעי של פסח ולסדר בשלח:

ומיד

[illegible]

שבועות הוא הכתוב וכורת שיכלו לומר שירה עמך ורשב"ם ואע"ג דהוה ליה למימר
הקהל אחריות שבועה שלא להלן אחת שכיון שבא לכתוב אחת כולן כאחת
להלן נאמרה ואחזיון שלום כאחד היה ולא הפליג אותה וכתב שהכתוב ואע"פ
שלא כן היה לפלגן ואחזיתו לאחר ו וקשה אחזיתו הכפל דפסחים פ"
כולה ואכה עדיש וכו' ויצרן לחרוזו וכו' — ויש תוקף כו — ונראה
פ"ג — ואע"ג דכתיב ויש תוקף אחר אחר ויצרן לחרוזו ואומר כי
מי היה החיון עד אחר ש תוקף, אומר זה שלא ניצלו ויש אחר
עדיין כולה יקוה עבדה כי היתה הגאולה שנתעכבה ואחר
ניצלו הרבה יותר ממה שהיו צריכין שאילו היו יוצאין
ואולי היו מתים יצאו ואחר שנתה שנתעכבו יותר ואחר שחזרו לכינוי
ר מרה אנכי לה אנכי אומרה וכו' וכן ועתיקת גלוי ואחר שיהו בניו
אחר ואחר שחזרו לכינוי ושוננו תים, כמו עכה לעלות ובניו כרמים ועל
ויהיה אז שש משוש כעיר ציון, ואחרי כן שיהו בניו שוכנים ועל
תולה תרבות: ושוכן ובניו בחוזי אינו מתגלגל, ואין סלה:

דרוש לאחרון של פסח שחל בשבת ולשמיני עצרת

ושני דשבועות

ח של פסח

חול המועד פסח

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו וגו' — כתיב כאן ביום זה ואח"כ

לג

אבות

#

מצורע

מצורע

אבות

דרוש לפ אחרי

אבות

אבות

אבות

ס

אבות

דרוש לפרשת קדושים

פקדושים

פקדושים

אבות

אבות

שלום

דרוש לפרשת אמור

רבי אומר

דרוש לפרשת בהר

פסחים

אבות פרק ב משנה ב

אם בחקתי תלכו

ובזה

אבות פרק ב משנה ו

שבח מעולה ותהלה אתן לצורי ז זאת נחלתי והניחני =
חשלתי פן לדברי ז הט נרבותי ומחשבותי בלבי רחפו =
עמותי לאל נדול ונורא ז שזכיתי להשלים ספר ויקרא ז

בעזר אשר ממנו לא יפלא כל דבר" ומגיד מראשית דבר אחרית דבר" אתחיל לכתוב על ספר במדבר"

דרוש למשנה ח׳ מפרק ב׳ דאבות

חמשה. תלמידים היו לו לרבי כו׳ ויש להקשות כו׳ ויש לומר שמתוך

אבות

אבות

דרוש ליום א' של שבעות

בחדש השלשי

א' דשבעות

א ושבעות

ק

א רשבעות

בראשבעות

ב דשבעות

רות

דרוש לפרשת נשא

ויקרא = ויקר

פ נשא

פ נשא

אבות בפרק שני משנה יא

משנה ב

אבות

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ובנוחו יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל. ויש לדקדק בזה שבתחלה כתיב ויאמר משה ואח"כ כתיב ויהי בנסוע הארון ויאמר משה. ועוד מה שכתב ויאמר משה בנסוע הארון ובנוחו יאמר משה. ועוד מה שכתב

פ בהעלתך

וביום

אבות פרק ג משנה א

אבות

שלח לך וגו'. ויש לדקדק ולומר ולך לך וגו' כמו שאמר לאברהם אבינו ע"ה, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר לך כמו שאמר לאברהם אבינו ע"ה, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את המרגלים, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את בני ישראל, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את משה, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את יהושע, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את כלב, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את פנחס, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את אלעזר, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את איתמר, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את נדב ואביהוא, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את אלדד ומידד, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את עשרת הנשיאים, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את שבעים הזקנים, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את שבעים איש, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את שבעים אנשים, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את שבעים איש מבני ישראל, ועוד מה שאמר שלח לך ולא אמר שלח את שבעים איש מבני ישראל אשר ראו את כבוד ה' ואת אש ה' ואת ענן ה' ואת עמוד ענן ואת עמוד אש ואת מלאכי ה' ואת כבוד ה' ואת שכינת ה' ואת רוח ה' ואת נשמת ה' ואת נפש ה' ואת חיות ה' ואת אופנים ואת כרובים ואת שרפים ואת ארון ה' ואת לוחות ה' ואת תורת ה' ואת מצות ה' ואת משכן ה' ואת מקדש ה' ואת בית ה' ואת ירושלים ואת ציון ואת הר המוריה ואת הר סיני ואת הר נבו ואת הר ההר ואת הר העברים ואת הר הכרמל ואת הר הבשן ואת הר הגלעד ואת הר הלבנון ואת הר הגבעון ואת הר הגבעה ואת הר הגבעות

שלח

שלח

שלח

שלח

שלח

שלח

שלח

קלה

רבי חלפתא בן דוסא איש כפר חנניא אומר

אבות שלה

וקחקרח דרוש לפרשת קרח

קרח

קרח

קרח

קרח

אבות בפרק ג משנה יוד

אבות

דרוש לפרשת חקת ולפרה פרה קמז

זאת חקת התורה וגו' וחז"ל אומרים וכי עולה וטעון וכו' ריבה הכתוב

פ' חקת ולפ' פרה

פ' חקת ולק' פרה

חקת ולפ פרה

חקת

חקת

חלקת

חקת

חקת

קנג

חוקת

אבות בפרק ג משנה יג

הוא היה אומר: כל שחכמתו מרובה ממעשיו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מרובין
ושרשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו, שנאמר (ירמיה יז) והיה כערער
בערבה וגו'. אבל כל שמעשיו מרובין מחכמתו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מועטין
ושרשיו מרובין, שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אינן מזיזות אותו ממקומו,
שנאמר (ירמיה יז) והיה כעץ שתול על מים וגו'.

חוקת

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר. דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול. ונתתם אותה
אל אלעזר הכהן והוציא אותה אל מחוץ למחנה ושחט אותה לפניו. ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים. ושרף את הפרה לעיניו
את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה יסרף. ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל תוך שרפת הפרה. וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב. והשרף אותה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב.
וכל הנוגע בנבלתה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. וטהר איש טהור את הפרה
ואסף את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למשמרת לעדת בני ישראל
למי נדה חטאת הוא. וכבס האוסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני
ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם. הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים.
הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום
השביעי לא יטהר. כל הנוגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן ה'
טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טומאתו בו.
זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים.
וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא. וכל אשר יגע עליו הנפל באדם או
במתו או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים. ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי. ולקח אזוב וטבל במים ונזה על האהל ועל כל הכלים
ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע בעצם או בחלל או במת או בקבר. וזרק הטהר על
הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר
בערב. ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש ה'
טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא. והיתה להם לחקת עולם והמזה את מי הנדה יכבס
בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב. וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת
תטמא עד הערב.

ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר צן וישבו העם במדבר ותמת שם מרים ותקבר שם.
ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן. ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו
גוענו בגוע אחינו לפני ה'. ולמה הביאתם את קהל ה' אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו. ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה
וגפן ורמון וגם מים אין לשתות. ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד
ויפלו על פניהם ויראה כבוד ה' אליהם. וידבר ה' אל משה לאמר. קח את המטה והקהל
את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים
והשקית את העדה ואת בעירם. ויקח משה את המטה מלפני ה' כאשר צוהו. ויקהלו משה
ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא
לכם מים. וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות ויצאו מים רבים
ותשת העדה ואת בעירם. ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזאת אל הארץ אשר נתתי להם. הם מי
מריבה אשר ריבו בני ישראל את ה' ויקדש בם.

משנה יח הוי רואה את כל האדם לכף זכות ויש לך כל הימים האלו שתחזיר בתשובה ואומר היום אולי למחר אמר לו אל תבטח בדבר עד יום מותו שמא יבא עליו בינתיים דבר שיחזיר בתשובה ועוד אמר לו אל תבטח בחבירך ואל תתן לו שום דבר בסתר

דרוש לפר' בלק שנ"ה תשנ"ו קנח

ויאבלק

פרק

פ בלק

הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום

דרוש לפרשת פינחס שן ושה תיו תשפ"ג קסח

פינחס בן אלעזר וגו' – ויש לדקדק ותתחזרו ותבכו לפני ה' וגו' ויגזור המקום ויפלו וגו' ויהי כאשר כלו וגו' שיהיה שכרכם למעלה בשמים ולפנים ה' עזר ומגן ויתקיים עליכם ויהי כאשר כלו וגו' והתורה קלה שהוא כינוי לנקבה ומה – ואם כבר אתם בתוך שהוא אות שוא וכן שחרורית שהוא שוא ובקמץ כך שהוא ד' שוא ו' שוא חולם ר' שוא חולם ית' שוא ו' שוא חולם ן' שוא ו' שוא חולם ה' שוא ו' שוא חולם ל' שוא ו' שוא חולם ה' שוא ו' שוא חולם ת' שוא ו' שוא חולם ו' שוא חולם ת' שוא ו' שוא חולם ח' שוא ו' שוא חולם ז' שוא ו' שוא חולם ו' שוא חולם ת' שוא ו' שוא חולם ו' שוא חולם ת' שוא ו' שוא חולם ו' שוא חולם ת

פ פינחס

דברי ירמי' בלעוז קשה ספרי וכו' ורבותינו ז"ל אומרים כולה והוו

אבות פרק ד' משנה ה'

אבות

משנה ז' ר' יוסי בן יהודה איש עין יעקב אומר הוי מכבד את חכמיהם ויהי זהיר בלחמם ובמלחם ובמשקם ובמטתם ובמושבם ובקומם ואל תעשה עצמך כעבדים לפני רבותיך ואל תהא מתנהג בהם כבני אדם ואל תהא מתנהג בהם כבני אדם ואל תהא מתנהג בהם כבני אדם

דרוש לפרשת מטות

איש כי ידר נדר לה' וכו'

דרוש פ' מצורע

שלום

שאין לחלוק ביום והוא ביהדר וקללה יותם יטלם ולא ינחלו את ארצו ומי שיש
לו ספק יראה שלא יוליד ולא יעשה פניו הלון הוא עליהן חטוני כיצד לקחה בית
שלוש ירדה שלא ושש תהרה ילדי עליהן יהדר עתה לו ולאחרון ולוקח כיצד
ראובן מת והניח אשתו לשון זקן וכלתו לשון בכיו ואחיו לשעבר ובני אחיו
ובני בניו לשעבר ובני אחיו לשעבר ובני בניו לשעבר ובני אחיו לשעבר
ופניה ולא יוליד הרי זה יבמה לכל

נקוב שיש בו ג' טפחים לרחבו ולעומקו ג' טפחים ומחזיק ג' לוגין מים
שהוא מחזיק שלשה ביצים בינוניות ומשיירין לו לעשות בו כל צרכיו
שיעור חוטין לקלות אוף עיר אור עד שלא יחל הכלי ומחזיק
פיתחו וקרקעיתו ג' ג' טפחים ושיעור הפתח שתהיה ידו של
שאדם נותן בו ידו מרחוק ואצבעותיו כנוסות ומגיע לקרקעית
ומוציא ממנו מלא ידו ושיעור הקרקעית שתהיה ג' ג' טפחים
ומחזיק ג' לוגין מים ושיעור הכלי שיהא רחב

דרוש לשבת שמעון

שמעו דבר ה' בית יעקב וכו'

ש שמעון

פ מסעי

אלה מסעי בני ישראל

ויהי

שמו מהולל ומפואר אהלל לו זכרו נהדר ומרומם ומהולל
ישירו לו הוא נאדר ומבורך במהללו רצוני בין אהלל
דבר משמציא חפצי ולדבר דבר ועד הלום הביאני להשלים
ספר במדבר

THE LIBRARY

אבות פ"ד משנה יא' ראבי אומר

ms 10134

בבבלי

ויהי בדין וירא כדרו
ארבע ואחד שמות ועשים:
מלויות שחוט ועשים:
ואחרון ואחת: ושלש
עונים הישון והשוני:
אולף פעמים ושמוע ושלש
ושמונה הראשונים: יוסף הם
חולים נוראים: דין הבן ושמונה:
ושמונה פעמים ועשרים: ואחרון
ושלש ושבעים: עשרים ושלש
ושבעה ושמונה ועשרים:
ושלש ושבעים ועשרים:
ושלש ושבעים ועשרים:
ואחרונים של דני הנביה
שלוש בשמחה ופרחים
טוב עניך שלך טהור
ושלש ושבעים ועשרים
ואחרונים של דני הנביה
ושלש ושבעים ועשרים
כולם ושמונה ושלש ושבעים:
ושלש ושבעים ועשרים:
ושלש ושבעים ועשרים:
ושלש ושבעים ועשרים:
ושלש ושבעים ועשרים:
ושלש ושבעים ועשרים:

שיכל לפי שיעור ראשי תיבות הקודם והעולם ולהוליך
אל הקודם ואל תיבות הקודם שהיה כתוב לעיל ולהוליך
ולהניח ואחריו בלב פעמים אות שהיה לעיל ולהוליך
ולהניח ואחריו בלב פעמים אות שהיה לעיל ולהוליך
שהיה כתוב לעיל ולהוליך ולהניח ואחריו בלב פעמים
אות שהיה

שבתו ו רע"ן עלן
עלן (שבתו ו) רע"ן
ו"ן עלן ו"ן עלן
ו"ן עלן ו"ן עלן

שמעתי מפי הרב מוהר"ר שלמה מחוזי
שיחי' שהיה מעשה בא' שהיה לו ב' בנים
שהיו מתווכחים ביניהם בדברי תורה
ובכל יום היו מתווכחים ביניהם
ומתרגזים זה על זה עד שהיו
מתקוטטים ביניהם ומכים זה את זה
ובא אחד מהם אל אביו ואמר לו
שיגזור ויתקן שלא יהיו מתווכחים
ביניהם בדברי תורה ומתרגזים זה
על זה ומתקוטטים ומכים זה את זה
ואמר לו אביו שיעשה כך וכך
ולא עשה כלום ובא אל אביו
ואמר לו שלא עשה כלום

ועיין

LIBRARY
MS 10134